

LAU ARBOLACHO.

Lau aritz bigun ziran
 Mendi larrutuan
 Jaio izandu bata
 Besteren onduan.
 Aize chirimillo ta
 Ekaitzak zebiltzan
 Geldi gabe burruka
 Laurak zati naian.
 Lur guri guchi, eta,
 Azalean zañak,
 Aen gorputzak ziran
 Meak eta argalak.
 Eta, baldin arkitu
 Baziran aparte,
 Garbituak izango
 Ziran, duda gabe.
 Bizi naiak, ordea,
 Erakutsi zien,
 Nola ezti etsaiak
 Erazitzen zaien.
 Esan zioten, bada,
 Alkarri, —mutillak;
 Gurutzatu ditzagun
 Irmeki adarrak;

Lagundu alegiña
 Batak besteari,
 Aizearen urruñak
 Ez ditzan ebaki.
 Eta modu onetan
 Dizkigu betiko
 Ekaitz setatsu oek
 Aisa garaituko.
 Alkartasunak zetuk
 Chikiak aunditzen,
 Eta elbarritsuak
 Indartsu biurtzen.—
 Esan ta egin: euren
 Adarrak zituzten
 Chirikordatu ala,
 Non bat ziruriten.
 Eta geroztik dira
 Laurak bat egiñik,
 Aritz aek doatsu
 Alkarri itsatsirik.
 Zeren alperrik dira
 Ekaitz indartsuak
 Lurrera botatzeko
 Aritz anaituak.

*Euskal-erria, libre bizi nai badezu,
 Ispillu eder ontan begira ezazu.*

OTAEGI-KO KLAUDIO.